

تشکل‌های تخصصی

یک نیاز اساسی نه امری تشریفاتی!

- ◀ دولت در طول سال‌های اخیر به دفعات اعلام کرده که می‌خواهد بخشی از وظایف خود را به بخش خصوصی منتقل نماید.
 - ◀ یکی از مأموریت‌ها و اهداف اصلی جامعه متخصصین نساجی این است که بتواند در سرنوشت صنعت و رشته خود موثر باشد.
 - ◀ نهادینه شدن فعالیت یک تشکل، نیازمند گذشت زمان است.
- گفت و گو با مهندس تورج شهرجردی - مدیرعامل جامعه متخصصین نساجی ایران

■ اشاره:

از نکات بارز مصاحبه با مدیرعامل جامعه متخصصین نساجی اشاره به این امر است که جامعه علیرغم تمام مشکلات، کمبودها، هزاران مخالفت و سنگ اندازی‌های مختلف به حیات خود ادامه می‌دهد و تمام تلاش خود را به عمل می‌آورد تا این اطلاعات چندین هزار متخصص را جمع‌آوری نماید، اطلاعات تخصصی آنها را در قالب یک بانک اطلاعاتی تدوین کند و ارتباط مداوم و همیشگی با اعضای خود برقرار سازد. اگرچه ممکن است جامعه در مقایسه با نمونه‌های مشابه خارجی عملکرد ضعیف‌تری داشته باشد اما کدام سازمان و نهاد دولتی یا خصوصی را در کشور سراغ دارید که به صورت متمرکز دارای اطلاعات تخصصی در این حد می‌باشد؟

مهندس شهرجردی که برنامه‌های مختلفی در جهت رشد و توسعه هر چه بیشتر تشکل تحت مدیریت خود دارد یادآور می‌شود: این تشکل، یکی از نیرومندترین مراکز علمی و تخصصی نساجی در کشور محسوب می‌شود که علیرغم تمام ناملایمات و کم‌لطفی‌ها، برنامه‌های پربراری مانند تشکیل گروه‌های تخصصی جهت ارائه مشاوره و اجرا در صنعت و برقراری ارتباطات بیشتر و موثرتر با سازمان‌های مختلف مرتبط با صنعت نساجی را مدنظر قرار داده است.

ایران به شمار می‌آیند که فعالیت در کنار آنان موجب افتخار ماست. در این جلسه آقای مهندس جمشید بصیری - دبیر سابق انجمن - حضور داشتند و زمانی که بحث ارتباط بیشتر میان این دو تشکل مطرح شد؛ دو مثال عنوان کردند که هنوز هم در ذهنم باقی است. ایشان گفتند زمانی که در کارخانه وطن اصفهان به عنوان کارآموز فعالیت داشتند؛ صابون کوچکی را در دست می‌گیرند تا برای شست و شوی دست از آن استفاده کنند اما به دلیل کوچکی صابون، مرتب از دستشان لیز می‌خورد و قابل استفاده نبود، یکی از کارگران فنی کارخانه این موضوع را مشاهده

محیطی و جوی قرار داشت اما به تدریج مراحل رشد و نمو خود را طی کرد و امروز به جایگاهی دست یافته که ریشه‌های آن مستحکم شده است. حدود ۵ سال پیش که دفتر جامعه متخصصین با حمایت مالی و معنوی مهندس حسین اصغریه اهری - یکی از اعضای فعال و دلسوز جامعه - به خیابان آفریقای تهران منتقل شد؛ جلسه‌ای با هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران برگزار کردیم تا به تعامل و ارتباط مشترک بیشتر با این تشکل قدیمی و توانمند دست یابیم. زیرا اعتقاد داشته و داریم که پیشکسوتان انجمن از صنعتگران ارزشمند و متعهد صنایع نساجی

از زمانی که جامعه متخصصین نساجی ایران در طبقه دهم دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر فعالیت خود را آغاز کرد تا امروز که دفتری مستقل برای خود دارد و سه دوره انتخابات هیأت مدیره را برگزار نموده؛ ۱۰ سال سپری شده است... روند حرکتی جامعه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ جامعه حرکت خود را چگونه آغاز کرد و امروز به چه جایگاهی دست یافته است؟

زمانی که جامعه متخصصین نساجی شکل گرفت، مانند نهالی نارس و آسیب‌پذیر بود که تحت تأثیر بسیاری از شرایط و معضلات

تمام افرادی که از بدو تأسیس جامعه انرژی، زمان و هزینه صرف کردند تا این جامعه به جایگاه امروز دست یابد، در حد و سطح خود اقدامات موثری انجام داده اند و امروز مرهون تلاش و زحمات تمام عزیزانی هستیم که در شکل گیری و تقویت و رشد این شکل تخصصی، همراه و همگام بوده اند.

می کند و به وی می گوید برای استفاده از این صابون بهتر است آن را به صابون بزرگتری چسباند و سپس از آن استفاده کرد. البته از این مثال در آن روز تحلیل و تفسیرهای های مختلفی شکل گرفت.

مورد دیگری که مورد اشاره ایشان قرار گرفت این بود که نهادینه شدن فعالیت یک تشکل، نیازمند گذشت زمان است تا اعضا به تدریج با آن آشنا شوند و مسائل جاری جامعه برای آنان مهم و موثر باشد. به اعتقاد من، تمام افرادی که از بدو تأسیس جامعه انرژی، زمان و هزینه صرف کردند تا این جامعه به جایگاه امروز دست یابد، در حد و سطح خود اقدامات موثری انجام داده اند و امروز مرهون تلاش و زحمات تمام عزیزانی هستیم که در شکل گیری و تقویت و رشد این تشکل تخصصی، همراه و همگام بوده اند.

به اعتقاد من حضور در جامعه و تلاش در ارتقای سطح کمی و کیفی آن مانند شرکت در مسابقه دو امدادی است به این معنا که یک نفر چوب مسابقه را با سرعت هر چه بیشتر به نفر بعدی می رساند و این حرکت تا رسیدن به خط پایان مسابقه ادامه دارد بنابراین نمی توان انتظار داشت که پیروزی تنها متعلق به آخرین نفر است بلکه تمام افراد حاضر در مسیر، شریک این موفقیت هستند. خوشبختانه جامعه، دوران ابتدایی خود را به خوبی پشت سر گذاشته و آینده روشنی را برای خود متصور است.

طی دو سال اخیر در کشور، دولت تدابیری اتخاذ نموده تا تمام امور به صورت ضابطه مند پیش رود ضمن این که از میزان اتکا به منابع نفتی بکاهد و بتواند شرایطی ایجاد کند که تولید با بیشترین میزان بهره وری انجام شود. اما چگونه می توان با کمترین آسیب، این

تغییرات و اقدامات را پشت سر گذاشت، از مهمترین مباحث امروز می باشد. یکی از موارد مهم در این زمینه، توجه به تخصص و انجام فعالیت های کارشناسانه است. در دنیای امروز ثابت شده برای دستیابی به موفقیت در تولید، صنعت و ... باید پایه های علمی و تخصصی ایجاد شود تا امور با کیفیت بهتر و مشکلات کمتری انجام شود در این راستا باید بهره گیری از دانش و تجربه متخصص در اولویت نخست قرار گیرد.

دولت در طول سال های اخیر به دفعات اعلام کرده که می خواهد بخشی از وظایف خود را به بخش خصوصی منتقل نماید زیرا بخش خصوصی نشان داده که توانمند، متعهد و دلسوز است پس باید مجموعه هایی وجود داشته باشند که واحدهای بخش خصوصی بتوانند به صورت متمرکز در سطح کلان تری تخصص ها و نیروهای خود را سامان دهند؛ در این زمان است که ضرورت وجود تشکلی مانند تشکل متخصصین نساجی معنای واقعی خود را پیدا می کند.

یکی از مأموریت ها و اهداف اصلی جامعه متخصصین نساجی این است که بتواند در سرنوشت صنعت و رشته خود موثر باشد، از سوی دیگر در کشور، مجموعه های توانمند و موثری که بتوانند نیروهای متخصص را سامان دهی نمایند و مسیر آینده را برای آنان مشخص سازند، وجود ندارد بنابراین فلسفه تشکیل تشکل ها، انجمن های تخصصی و به طور کلی جمعاعات مردم نهاد این است که بتوانند انجام چنین اموری را به دست بگیرند. در هند علاوه بر وجود "وزارتخانه نساجی"، تشکل های موثر و قدرتمندی پایه گذاری شده اند که اطلاعات تخصصی و علمی این صنعت را استخراج می نمایند بنابراین تصمیم گیری های دولت بر مبنای اطلاعاتی است که تشکل ها به آنها ارائه می نمایند. پس دولت هند به این نتیجه رسیده که وجود تشکل های تخصصی یک نیاز اساسی است نه امری تشریفاتی.

جامعه علیرغم تمام مشکلات، کمبودها، هزاران مخالفت و سنگ اندازی های مختلف به حیات خود ادامه می دهد و تمام تلاش خود را به عمل می آورد تا این اطلاعات چندین

هزار متخصص را جمع آوری نماید، اطلاعات تخصصی آنها را در قالب یک بانک اطلاعاتی تدوین کند و ارتباط مداوم و همیشگی با اعضای خود برقرار سازد. اگرچه ممکن است جامعه در مقایسه با نمونه های مشابه خارجی عملکرد ضعیف تری داشته باشد اما کدام سازمان و نهاد دولتی یا خصوصی را در کشور سراغ دارید که به صورت متمرکز دارای اطلاعات تخصصی در این حد می باشد؟ با جرأت می توان گفت به زودی جامعه به قوی ترین مرجع تخصصی و فنی نساجی در کشور تبدیل خواهد شد زیرا اتکا و پشتوانه آن چندین هزار متخصص نساجی می باشد. پس این تشکل، یکی از نیرومندترین مراکز علمی و تخصصی نساجی در کشور محسوب می شود که علیرغم تمام ناملایمات و کم لطفی ها، برنامه های پرباری مانند تشکیل گروه های تخصصی جهت ارائه مشاوره و اجرا در صنعت و برقراری ارتباطات بیشتر و موثرتر با سازمان های مختلف مرتبط با صنعت نساجی را مدنظر قرار داده است.

تشکیل گروه های تخصصی که اشاره شد؛ مشابه همان مانند کمیته های تخصصی جامعه در سال های گذشته است؟

بله، در آغاز حرکات جامعه، کمیته های تخصصی شکل گرفت و اقدام بسیار مثبتی محسوب می شد اما مشکل بزرگ این بود که فاقد برنامه ریزی مشخص بود به همین دلیل تداوم پیدا نکرد و منحل شد. در حال حاضر جامعه متخصصین تلاش می کند با تشکیل هلدینگ صنایع نساجی، به مهمترین هدف و رسالت خویش یعنی ارتقای سطح دانش فنی و تخصصی اعضای خود دست یابد. در این هلدینگ سعی می شود تمام بخش های صنعت نساجی اعم از ریسندگی، بافندگی، رنگرزی، تکمیل، منسوجات بی بافت، تکنولوژی های نوین مانند کامپوزیت ها، مدیریت مالی و حتی فرش دستباف در قالب شرکت های موفق، معتبر و خوشنام دور یکدیگر جمع شوند. زمانی که بتوانیم هلدینگ با این تعداد تخصص ایجاد کنیم؛ در واقع یک مجموعه با پشتوانه چند صد متخصص متمرکز در تخصص های مختلف نساجی خواهیم داشت

باید مجموعه‌هایی وجود داشته باشند که واحدهای بخش خصوصی بتوانند به صورت متمرکز در سطح کلان تری تخصص‌ها و نیروهای خود را سامان دهند؛ در این زمان است که ضرورت وجود تشکلی مانند تشکل متخصصین نساجی معنای واقعی خود را پیدا می‌کند.

صیحتی که از سوی این مجموعه‌ها استخراج می‌شود؛ تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی مباحث کلان صنعتی را انجام دهند. نکته مهم دیگر این است که باید بپذیریم متخصصین نساجی کشور، قدرت‌های ویژه‌ای هستند که باید در توسعه و پیشرفت صنایع نساجی به کار گرفته شوند ضمن این که با شرکت‌هایی وارد مذاکره شده ایم که همگی دارای سوابق و اعتبار درخشانی در صنعت نساجی ایران هستند وظیفه جامعه متخصصین، سامان دهی توانمندی‌های اعضا و استفاده از تخصص آنها در ارتقای تولیدات واحدها و کارخانجات نساجی و همچنین عامل موثر در تصمیم‌سازی‌های درست در بخش دولتی می‌باشد.

مهمترین برنامه‌های آینده جامعه متخصصین چیست؟

- ۱- ارتباط هر چه نزدیک‌تر با اعضا، متخصصین و دست‌اندرکاران صنعت نساجی
- ۲- تقویت بخش آموزش به صورت دوره‌های آموزشی، برگزاری همایش‌ها و ...
- ۳- جذب و تمرکز اعضا در شرکت‌های عامل چهارم (هلدینگ نساجی) جهت افزایش توانمندی‌های بازوهای اجرایی جامعه
- ۴- ارتباط هر چه بیشتر با مراکز علمی و تخصصی خارج از کشور جهت انتقال اطلاعات روز دنیا به اعضا و اهل صنعت
- ۵- تقویت ارتباط با بخش دولتی به منظور شکل دادن به تصمیمات کارشناسانه
- ۶- تلاش در جهت شکل‌گیری نظام مهندسی نساجی و بسیاری موارد دیگر که در دستور کار هیأت مدیره قرار دارد.

تفکر وجود داشت که ساخت اتومبیل نوعی کفر محسوب می‌شد زیرا خداوند، چهارپایان را برای حمل و نقل انسان‌ها خلق کرده است و کسی که وسیله‌ای را می‌سازد تا موجب حذف اسب و ... شود در کار خداوند دخالت کرده و کافر است! اما فورد در این شرایط به فکر تولید انبوه اتومبیل برای تمام مردم آمریکا بود فکر نمی‌کنم تشکیل هلدینگ نساجی، دشوارتر و غیرممکن‌تر از ایده فورد باشد.

بله! یکی از ضعف‌های بزرگ ما این است که فرهنگ کار گروهی را تقویت نکرده ایم اما به هر حال باید یک روز این کار را انجام دهیم و از نقطه‌ای حرکت را آغاز کنیم در غیر این صورت همه به پیش می‌روند و ما می‌مانیم! زمانی که ادیسون در مورد ایده‌های خود با دیگران صحبت می‌کرد مورد تمسخر اطرافیان قرار می‌گرفت یا والد دیسنی در مورد اجرای ایده‌های ذهنی خود با مشکلات بسیاری مواجه بود اما سرانجام موفق شد رویای خود یعنی دیزنی‌لند را پایه‌گذاری نماید که امروز یکی از مراکز تفریحی معتبر، مهم جهان محسوب می‌شود. معتقدم که نباید تشکیل یک هلدینگ بزرگ از شرکت‌های نساجی را غیرممکن تلقی کنیم؛ بهتر است باور داشته باشیم کار گروهی در صنعت نساجی باید از یک نقطه آغاز شود و به ثمر برسد که برای این کار به تمرین نیاز داریم.

و در حال حاضر تشکیل هلدینگ نساجی چه مرحله‌ای را طی می‌کند؟

بنا به موارد مطرح شده در جلسات هیأت مدیره، این مأموریت به مدیرعامل جامعه واگذار شده که ابتدا گروه‌های هدف مورد شناسایی قرارگیرند سپس یک دستورالعمل خاص و روابط منطقی میان جامعه متخصصین و نهادهای مرتبط دولتی و شرکت‌های بخش خصوصی ایجاد شود زیرا در غیر این صورت ایده تشکیل هلدینگ، محکوم به فنا خواهد بود. واقعیت این است که صنعت کشور، سازمان‌ها مرتبط، وزارتخانه‌ها، مجلس شورای اسلامی و ... نیازمند وجود چنین مجموعه‌هایی هستند تا با اتکا به اطلاعات تخصصی و آمار و ارقام

که قطعاً می‌توانند در تصمیم‌گیری‌های مهم ملی، موثر باشند.

ممکن است این پرسش برای برخی مدیران شکل بگیرد که دلیل حضور در هلدینگ نساجی چیست و چه منافعی برای آنان خواهد داشت...

بسیاری از شرکت‌های موفق این تجربه را داشته‌اند که به دلیل ابعاد نه‌چندان بزرگ خود، نتوانسته‌اند بسیاری از پروژه‌های بزرگ بخش دولتی و یا خصوصی را داشته باشند اما زمانی که چندین شرکت در قالب یک هلدینگ دور یکدیگر جمع شوند و منافع منطقی برای آنها تعریف شود؛ پروژه میان اعضا تقسیم خواهد شد بدون این که هزینه مازادی تقبل نمایند. به طور کلی فلسفه ایجاد هلدینگ این است که هر کدام از شرکت‌ها به تنهایی دارای توانمندی و تعریف حقوقی و کاری خود هستند و یک شرکت عضو هلدینگ آزادی و اختیار عمل کامل دارد که از عضو دیگر سرویس و خدمات دریافت نماید یا خیر اما به علت وجود اعتماد میان اعضای هلدینگ و هم‌افزایی ایجاد شده توان انجام پروژه‌های بزرگ و مهم را برای کل هلدینگ فراهم می‌نماید.

تشکیل هلدینگ به معنای شراکت در منافع یک گروه است اما در شرایطی که فرهنگ ضعیف کار گروهی در ایران همواره مورد انتقاد قرار می‌گیرد چگونه موضوع پیوستن به هلدینگ نساجی را با مدیران شرکت‌ها تبیین می‌کنید؟ این که مدیران چندین مجموعه موفق نساجی، درکنار هم قرار بگیرند و منافع و سودهای موجود را میان یکدیگر تقسیم کنند...

بهتر است این سوال را با ذکر مثالی پیرامون زندگی هنری فورد (بنیان‌گذار کارخانه خودروسازی فورد) پاسخ دهیم. وی زمانی خودروسازی در آمریکا را آغاز کرد که هیچ جاده آسفالت شده‌ای در این کشور وجود نداشت و در تمام خیابان‌ها و جاده‌های خاکی، کالسکه و گاری تردد داشتند. اتومبیل نیز مختص طبقه اشراف و متمول آمریکا بود همچنین این